

Glasnik

Hrvatskog uljudbenog pokreta

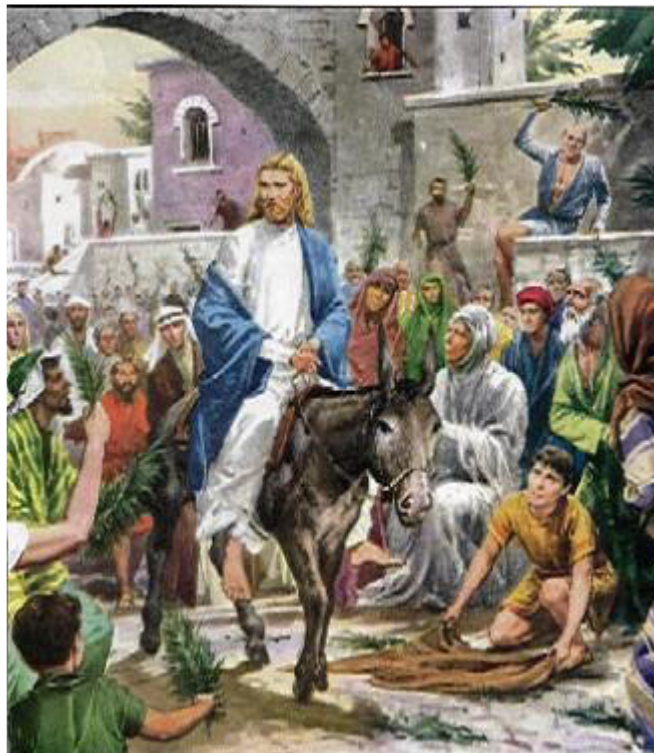
Broj 2

izlazi subotom

Zagreb, 15. ožujka 2008.

Sadržaj:

- 2....Vijesti
- 4....Osvrti
- 16....Računala
- 18....Podlistak
- 20....Roman
- 23....Gospodarstvo
- 25....Ispovjednikov kutak
- 26....Čitatelji
- 27....Projekti
- 28....Oglas

Urednik s Vama

Vijesti

U Gradsko vijeće Benkovca nisu ušli Srbi. Zar je to moguće, vjerojatno ćete se upitati? Da, moguće je. Unatoč svemoćnom Miloradu Pupovcu?

Stranica 2

Vijesti

General Ante Gotovina na sve to, kako smo od njega i očekivali, nije ni trepnuo. Samo je gromko vojnički rekao: „Časni sude, spreman sam!“

Stranica 3

Politički krkani opet nam zajašiše za vrat. Gdje? Kako?

Eto, branitelji se ponadali. Samo treba savladati neke zakonske prepreme i moći će saznati tko je skupa s njima tijekom Hrvatskog domovinskog rata obranio Republiku Hrvatsku. Tako barem reče Jadranka Kosor, ministrica obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti.

Onda u braniteljskim udrugama zazvoniše brzoglas. „Ovdje Ministarstvo branitelja. Stani. Ne tražite objavu popisa branitelja. To je vojna tajna. Ugrozit ćete sigurnost države koju smo zajedno stvarali. Zar ste vi za to?“ „Nismo“, odgovoriše branitelji. I ušutiše,

ostajući i dalje u čudu kako su mogli toliko dugo trpjeti srpsku paradržavu u Hrvatskoj, a raspolagali su s vojnom silom koja je brojila 500.000 ljudi. Što bi tek Napolen tek učinio s tolikom armijom!

Ne, dragi moji. Ne će to biti tako. U pitanju su, kako započeh, interesi nekih političkih budžovana kojima, uz sve ono čega su se dočepali, manjka još samo ugled hrvatskih narodnih bojovnika.

Do kada ćemo sve to trpjeti?

Srdačan pozdrav iz Zagreba

dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik

NOVI LIST PRODAN ROBERTU JEŽIĆU

Novog vlasnika dobio je riječki dnevnik „Novi list“. To je Robert Ježić, između ostalog, vlasnik trgovačkog društva Dioki d.d. iz Zagreba i predsjednik HNK Rijeka. Obavljeno je to izokola, kao što je već običaj u Hrvatskoj, kupoprodajom Riječkog lista, koji je pak većinski vlasnik Novog lista.

Na prvi pogled to je veliko iznenađenje, budući se Dioki d.d. dosad nije bavio tiskanim glasilima. Međutim, znajući za sveze Roberta Ježića s hrvatskim vlastima, zapravo za posebne zadatke koji mu se odatle povjeravaju, sve postaje očito i jasno. Nažalost ne i korisno – za pučanstvo.

Nismo se često slagali s izješćima Novog lista, posebno ne s osvrtima njegovih novinara, ali to glasilo bilo je ipak jedini pravi dnevni list u Hrvatskoj. Zadnji. Očito, vlastodršćima i previše.

Nema nam druge do li se upregnuti u medijska kola Nine Pavića i comp? Ne. Svejedno ne ćemo. Nikada.

MOŽE LI GRADSKO VIJEĆE RADITI BEZ SRBA?

U Gradsko vijeće Benkovca nisu ušli Srbi. Zar je to moguće, vjerojatno ćete se upitati? Da, moguće je. Unatoč svemoćnom Miloradu Pupovcu? Da, ipak. Nevjerojatno. Tako je!

Odmah su uslijedili prigovori.

„Vijećnik SDSS-a Rnjak pozvao se na 'demokratiju' i tražio sa Srbi uđu u poglavarstvo, jer su stoljećima naseljeni na tom po-

dručju i sudjeluju u vlasti“, kazuje Branko Kutija, saborski zastupnik i bivši gradonačelnik. Te dodaje: „Odgovorio sam mu da su bez obzira na to bili izbori na kojima je izabrana vlast, i to je demokracija. Samo je jedan izabrani narod, izraelski, stoga se srpska nacionalna manjina ne može pozivati na ono što je bilo prije dvije ili tri stotine godina.“ Ozbiljnost rečenog pitanja potvrdile su još neke izjave

sa srpske strane. Na HTV-u je nedavno neka stara baba iz Kašića, dijela Benkovca, izjavila „Ako Albanci imaju pravo na državu Kosovo, onda pravo na državu imaju i Srbi u Hrvatskoj“. Protojerej Srpske pravoslavne crkve Milenko Popović nije nikakva baba, ali misli slično kao i ona: „Hrvatska će teško zadržati svoje granice u slučaju da prizna samostalno Kosovo.“

ZERP KAO JOŠ JEDAN IZGOVOR

Zaštićeni ekološko-ribolovni pojas više nije u igri. Gotovo je, rekao je vrhovni sudac dr. sc. Ivo Sanader, predsjednik Vlade Republike Hrvatske. Zna i sami, želimo li ga zadržati, reče kao iz topa, ne ćemo moći u Europu. Sve smo prepreke uklonili. Samo nam još ZERP stoji na putu. I nakon toga doda: Nažalost, nisam to dosad znao, inače bih već ranije nešto slično predložio. Imao sam

mnogo posla suzbijajući korupciju i dovodeći u red pravosuđe.

Lijepo li je imati slijepog i nagluhog, a uz to i pamećnog vođu. Tada se možete bezbrižno osjećati i do kraja se prepustiti čarima života, jer ćete sigurno stići do cilja – ravno u provaliju. Uz dužnu ispriku.

Dakle, kocka je izbačena, ali i prije toga teško da je

nekome bilo nepoznato na koju će se stranu okrenuti. ZERP će tako i dalje, kao i do 1. siječnja o.g., vrijediti samo za države koje nisu članice Europske unije. I to je nešto. Itekako. Bit ćemo barem sigurni da nam ribu ne će poloviti mongolska, armenska i čadska ribolovna flota.

Neka, neka. Zna naš Ivo što, kome i kako radi.

ŠTO LI ĆE UČINITI INTERPOL?

Novine javiše, pa to ponovimo. Jako Andabak (svugdje li su ti Andabaci) prodao je PIF Sunce (sada IF Lucidus) grčkom investicijskom holdingu Marfin Investment Group za 155 milijuna eura. Dobar rezultat, dobra zarada. Ta kupio ga je ionako za malu kintu, nasamarivši pritom branitelje i prognanike, imatelje kupona, uz pomoć Milana Kovača, nekadašnjeg ministra privatizacije. Kako? Nezakonitom zamjenom dionica u kuponskoj privatizaciji. Potvrdio je to svojim izvješćem iz 2002. godine Državni ured za reviziju.

Hrvatski uljudbeni pokret, udruga za zaštitu prava građana iz Zagreba, sudski

je zatražio utvrđivanje ništavnosti ugovora o zamjeni dionica u kuponskoj privatizaciji, kao ustavno nemoralnih, ali sve to tomu, zasad, stalo. Naime, Nikola Ramušćak, svemoćni sudac Općinskog građanskog suda u Zagrebu, odbacio je tužbu, jer da „nije podobna za postupanje“. Samo toliko.

Očito, i dalje, ništa bez podobnosti. A neki kažu da je Drug Titu umro, pa se čak i mole za pokoj duše njegove!

Unatoč malim izgledima, jer ni ZERP nije bolje prošao, predsjednik Hrvatskog uljudbenog pokreta ipak se 10. ožujka o.g. obratio Interpolu, dakako, preko Ministarstva unutarnjih poslova RH. Pismo

glasi:

„Cijenjena gospodo,

Želim razgovarati s predstavnicima Interpola u Hrvatskoj, a na temu prodaje PIF Sunce (sada IF Lucidus) Grcima. U svezi s tim molim Vas sljedeće:

1. Kontakt adresu na koju bih mogao poslati određene materije,
2. Ime i prezime osobe kojoj bih se mogao obratiti za razgovor, te način na koji bih to trebao učiniti,
3. Termin za sastanak.“

Kažu, tko pita, taj ne skita. Nije li bilo dosta skitnje?

ČASNI SUDE, SPREMAN SAM!

U utorak dne 11. ožujka o.g. počelo je suđenje hrvatskim generalima Anti Gotovini, Mladenu Markaču i Ivanu Čermaku pred Međunarodnim kaznenim sudom za bivšu Jugoslaviju (ICTY) u Haagu radi nedoličnog ratnog ponašanja tijekom vojno-redarstvene akcije Oluja. Govoreći skoro četiri sata dvojica tužitelja, Amerikanac Alan Tieger i Švicarac Stefan Waespi, iznijeli su ukratko sve ono za što optužuju generale. Sudjelovali su, rekoše, u zločinačkom pothvatu usmjerenom, ni manje, ni više, nego li na etničko čišćenje Srba iz Hrvatske.

General Ante Gotovina na sve to, kako smo od njega i očekivali, nije ni trepnuo. Samo je gromko vojnički rekao: „Časni sude, spreman sam!“

Za što? Naravno, za pobjedu, kao i uvijek. Čestitamo mu. Nije došao nepripremljen. Ni govora. Pun je snage, optimizma i vjere. Jedva čeka suprostaviti se neprijatelju, pardon, tužiteljima. Rekoše mu suci, ne mora žuriti, može sačekati iznošenje dokaza i saslušanje svjedoka, pa onda svoje reći. Odbio je. Samouvjeren.

„Odmah nakon tužiteljevih riječi nastupam ja“,

naredio je svojim braniteljima što im je reći pred sudskim vijećem. I poslušao ga: „Za svaki argument tužitelja imamo spreman odgovor. Sutra ćemo sucima reći svoje. Sudi li se ovdje generalu Gotovini ili predsjedniku Tudmanu?“

Svakako dečki, samo im recite. Neka čuju i počuju.

HRVATSKA NIJE NIČIJA KOLONIJA!

Akademik Mirko Vidović *

Hrvatska kao država stvorena slobodno izraženoj voljom hrvatske nacije, ni u kom slučaju ne može biti smatrana vazalnom državom ikoje vanjske bilo vojne bilo gospodarske sile!

U svim bitnim stvarima, Hrvatska je dužna pridržavati se međunarodnih pravnih normi i na njima nadgrađivati svoj državno-pravni sustav - unutra i prema vani!

Mafije malih ali napuhanih država, koje su u međuvremenu postale države članice bilo NATO Saveza, bilo EU, svijesne da svaki novi ulazak u te saveze daje njima mogućnost da ucjenama i pritiscima iznude od budućih članica one koncesije koje ne mogu iznuditi pozivajući se na međunarodne pravne norme.

Nakon Rimljana, Madžara, Habsburga, Otomana i Srbijanaca, Hrvatska ni u

kom slučaju ne može izdati nadu i volju svoje nacije da opet! Postane ičija vazalna prčija!

Europska Unija još nije posve formirana pravna zajednica, ali se ona može definirati po onoj logici na kojoj već preko sedam stoljeća počiva Švicarska; "Biti zajedno kako bi svatko mogao ostati ono što jeste": Bez supremacije, ponižavajućih uvjeta i bez mafijaških ucjena!

Opasna je ideja Ive Sanadera da so o sudbini naše države koju je, dne 9.05.1991. - protiv programa Tuđmanova HDZ! - stvorio hrvatski narod, pa se u pitanju suvereniteta hrvatske nacije nad našim morem odlučuje u ime krhke koalicije, a bez pitanja univerzalnosti građanstva. Tako nešto radili su zubar Smith Pavelić i Bakarić. Ukoliko bi gosp. Friščić pristao na to - to bi bilo usmrćenje HSS-a! Treba svima nama biti jasno, da: "Hrvatski narod daleko više drži do svoje

nezavisnosti u slobodi nego li do - prežderavanja koje nam nude Olli Rehn i Javier Solana!

Hrvatska je daleko potrebija NATO Savezu i EU, nego li oni Hrvatskoj! Podjela interesa i uzajamnost u borbi sa samoodržanje i EU i njezinih država članica, pretpostavljaju posvemašnju jednakost - bez kršenja međunarodnih pravnih normi!

• Prvi Hrvat koji je na Simpoziju 'Hrvatske revije' dne 31.08.1968 - na javnoj tribini izišao s idejom o ostvarenju nezavisnosti Hrvatske u procesu europskih integracija.

SPREMA LI SE PAVLE KALINIĆ ZA NOVOG LIDERA SDP-a???

Peter Miklos Weisz

Takav se zaključak može izvući iz njegovog posljednjeg nastupa na OTV-u. Naime, on napušta svoje radno mjesto u poglavarstvu grada Zagreba, na mjestu pročelnika za obrazovanje, šport i kulturu - te preuzima mjesto šefa kriznog štaba za grad Zagreb. To je valjda vidio u Izraelu, kamo sam ga ja osobno vodio u više navrata, upoznavao s vrlo značajnim osobama iz izraelske politike i javnog života. Obzirom na tamošnju situaciju opterećenu terorističkim napadima, bombašima samoubojicama i slično, takav štab je itekako potreban. Pitanje je koliko je to potrebno Zagrebu.

Za što će on primati plaću? Čekati da teroristi dođu u Zagreb, da bude poplava, potres, požar? Zar nemamo za to odgovorne i vatrogasce i policajce i hitnu pomoć i Caritas i Crveni križ, na kraju i još niz službi koje trebaju svaka djelovati u svom području odgovornosti.

Ovaj trošak (nepotrebno radno mjesto), kojega će plaćati građani, ili će ga

grad naplaćivati od onih siromaha koje uhvate da kopaju po kontejnerima i davati to Kalinićevom štabu - je čisto prijateljska usluga gradonačelnika Bandića svom prijatelju. Ta ne putuju oni bez veze skupa u Las Vegas, u Milano u operu, u Dubai itd., itd. To putuju da steknu neka izuzetna korisna iskustva za razvoj grada Zagreba.

S druge strane, sudeći po tom posljednjem pojavljivanju Kalinića na TV-u, te nekih ranijih njegovih istupa - kad otvoreno kritizira i zagovara smjenu Zorana Milanovića sa čela SDP-a - nije li to voda na mlin gubitnika Bandića koji u direktnom sučeljavanju s Milanovićem nije uspio postati šef SDP-a. Pavle Kalinić nije član SDP-a, ali ako bi se ON borio za novo

mjesto predsjednika te stranke, kaže, onda bi se učlanio.

On unutar stožera SDP-a već ima "svog" čovjeka, bivšeg ministra Pančića (kojemu je Bandić kum), koji je također već javno pozivao na smjenu Milanovića.

Ili je tu u pitanju druga igra. Gura li Bandić Kalinića da se kandidira, te uz njegovu pomoć, Pančićevu i još nekih drugih eventualno uspije postati predsjednikom druge po jakosti stranke u Hrvatskoj, a Bandić bi tada bio još neprikosnoveniji u vladanju Zagrebom.

Istina, čudi i pasivnost sadašnjeg šefa SDP-a, što ukazuje ili da nema snage ili iskustva da se nosi s takvim izazovima, ili što bi bilo još gore da nije svjestan što mu se događa u najvažnijoj središnjici njegove stranke.

Bit će zanimljivo pratiti daljnji tijek događaja, ali mene ne bi iznenadilo da se samo - "deklarirani ljevičar" Pavle Kalinić ovih dana konačno i učlani u SDP, što bi potvrdilo moje gore navedene sumnje.

**Lumpovat ću, ali radit neću,
ni kod kuće ni u poduzeću!**

Imotska ganga

HOĆE LI HRVATSKA ISPAŠTATI ZA KOSOVO I SRBIJU?

Đivo Bašić

Protiv ZERP-a ili DRP-a

Potaknut sam riječima gospođe iz Zadra, srčane Hrvatice, koja mi je ispričala da su, nakon što su joj 1971. godine "sredili" i umirovili muža, pokušali i nju spustiti skalin niže, pa im je ona otvoreno u oči uzvratila da oni jesu na vlasti, ali da ona ne će pognuti (spustiti) glavu.

Za većinu ljudi, pa i za hrvatski narod, vrijedi ona Umberta Eca: "Mi smo životinje uspravna stasa, zbog čega je naporno ostati s glavom prema dolje". Pogled se digao 1991. godine, ljudi su ginuli, a sada još uvijek političarima gleda kroz gramzive prste, ali kad se pogled u većoj mjeri digne, čuvaj se (još uvijek komunistička) bando na vlasti.

Zagrižene komunjare predsjedaju gradskim vijećima, a netko priča o "demokratskoj" ili "duhovnoj" promjeni i preobrazbi tih ljudi? Uvijek će podrivati hrvatsku državu, sve dok su živi.

Da mi je znati koji to luđak kani stjerati Hrvatsku u EU-kut, a da ne pita narod i ne dopusti mu referendum. Imali li pravo hrvatski narod i RH buti ono što jest? Zemlja u kojoj se vlada, barem načelno,

po demokratskim načelima. Grdno se varaju oni pojedinci koji misle da u Hrvatskoj žive budale. Možda od silnih satova ne znaju koje su ure.

Pričala mi je svojta iz Češke da su se tamo cijene namirnica nakon ulaska u EU doslovno udvostručile. Tako da sada naši političari sondiraju teren s ovim "malim" poskupljenjima da vide hoće li se narod buniti, ako oni stanu na "njegovu" stranu. Istraživanja kanalizacija, usporedimo li ih s državama, zapravo se svode na utvrđivanje većeg ili manjeg smrada i samih govana u njima.

Eto, baš je dubrovačka kanalizacija u starom gradu najbolji primjer kako do EU. Samo treba pratiti put govana, jer će što češćim popravljanjima netko i zaraditi, a to će u konačnici imati za pokazatelj veći brutto-nacionalni dohodak.

Novopečeni nobelovac Al Gore (kojemu sam o vlastitom trošku poslao knjigu "Izvori velikosrpske agresije" [Roots of Serbian Aggression], nek' mu se nađe) u knjizi "Zemlja u ravnoteži" daje odličan primjer: na cesti se dogodi prometna nezgoda i strada (ili se ozlijedi) osoba. Onda trebaju doći kola hitne pomoći, policijska vozila, vučna služba i dr. Sve to ima za posljedicu utrošak i

pokazatelje koji govore da se povećao brutto-nacionalni dohodak, a zamislite - stradao je ili se dobro ozlijedio čovjek!

Šarolike proračune, istraživanja raznih agencija i statistike koje slušate na televiziji treba primiti uz veliku rezervu. Ljudi (s nakanom ili bez nje) lažu otkad je svijeta. Čak i za državne proračune kazuju da imaju "rezerve" ili ih rebalansiraju, k'o da su rote (kotači) od auta.

Dobro je rekla ta gospođa (koja s ponosom kaže da je Zadranka, a ne Zaratinka, kako kažu italopuzavci) da će sada Hrvatska ispaštati za Kosovo. Pogledajte samo širenje Srbije kroz povijest. Samo u XX. st. je imala dvije tzv. "autonomne pokrajine", točnije rečeno kolonije. Makedonci imaju pravu sreću što su 1956. godine odvojili svoju pravoslavnu crkvu od srpske (Crna Gora također u najnovije vrijeme), inače bi i oni bili dio Velike Srbije. Ali Velika Srbija pamti i nikad ne zaboravlja. Sada se Srbi prečani (osobito u BiH, tzv. Srpska krajina) žele ujediniti s maticom zemljom, jer im je ranjena "Stara Srbija" - Ras ili Raška (između Pive, Tare, Lima, Ibra i Drine) koja ostade bez Kosova. Štoviše, sada neki Srbi u Hrvatskoj izjavljuju da (ponovno) žele svoju državu.

Ništa novo pod velikosrpskim suncem! Ali, po toj logici, onda bi se i Hrvati iz Australije, Kanade i SAD-a mogli ujediniti s RH! Nadalje, onda bi i Slovenci trebali tražiti poveći dio Austrije (sve do iza Klagenfurta - Celovca) jer je to nekad bila ranosrednjovjekovna Karantanija! Velikosrpska umjetna ujedinjenja uvijek je na Balkan-prostorima pratio i ratni vjor. Uvijek su oni nekome "pomagali", te (p)održavali ujedinjenje i sveopću sreću (jugo)slavenstva, a o srbofilstvu da i ne govorim.

Pronicljivo je zaključila gospođa da će sada Slovenci ustrajati na dobivanju morskog prolaza, ali bit je u onom što je ispod toga. Naime, nalazišta plina (i nafte) u sjevernom dijelu su, po nekima, veća nego u ostalim dijelovima Jadrana. Stari je propust što ljudi vide u dvije dimenzije, a ne vide onu presudno značajnu - treću dimenziju, tako važnu za more i morski "pojas": dubinu i ono što je ispod morskog tla. Kada izgubite jednu od tih, možete se pozdravit' i s ostale dvije. Nema trgovanja hrvatskim teritorijem koji je to na kopnu i moru, ali i ispod kopna i mora.

Zaštićeno ekološko-ribolovni pojas (ZERP) je zapravo Dopušteno radodajno popuštanje (DRP) i uvijek će to biti bez obalne straže, razvijenog i planskog ribarstva, te sustavnog cjelokupnog otkupa ulova i neizo-

stavnog ulaganja u taj izdašni ponavljajući krug dobiti. Ako izlovljavate riblje i biljne fondove, suludo se nadati njihovom obnavljanju. U zakonima i različitim odredbama piše da je nešto "zaštićeno" zato jer to treba očuvati za budućnost, ali prošlost jadranskih (morskih) prostora kaže da se ono već stotinama godinama bespoštedno ruini (od Mlečana, pa nadalje). Tek u najnovije vrijeme sjetili smo se pojačati i izgraditi flotu većih brodova za tunolov, a dok se ona izgrađuje, haraju Talijani.

Nadalje, kao da namjerno stopiramo tržnice ribe da se otkupljuje ulov u cijelosti za domaće i strano tržište. Da je kojim slučajem Jadransko more japansko, ekološki bi ga učinili morskom "žitnicom" kao što nekada (u kopnenom smislu) Egipat bijaše žitnicom Rimskog Carstva. Možda bi čak, nakon istraživanja, zlokobne alge učinili jestivima i istrijebili s morskog dna. Pa, oni imaju ogromna prostranstva morskih farmi jestivih algi, a nama je najveća fa(r)ma u Saboru.

Što se tiče ZERP-a, zapravo je veliki krivac i J. B. Tito. Partizani su krajem II. svjetskog rata bili došli do rijeke Soče u Italiji, ali njihova većina tada nije ni znala niti sanjala da će ih danas zvati isključivo "antifašistima", te da će u najnovije vrijeme (postupno) napustiti ono partizansko ime jer je okaljano

nemalim kriminalom i (još uvijek nekažnjenim) kaznenim djelima (koja ne zastarijevaju!), ali i žrtvama za nezahvalni Zapad koji je ugrabio ne samo Trst, već i dio do današnje zapadne granice Slovenije na moru, a to nije malo.

Tito je tada jednu od dviju zona (A i B) trebao protegnuti do samih okolnih rubova Trsta, tako da bi Slovenci danas imali to područje, a ne 26 km obale koja nema svoj izlaz na (otvoreno) more međunarodnih, u ovom slučaju, međudržavnih voda. Danas bi Slovenci zapravo trebali tražiti od Italije dio kopna, a ne teritorijalno more od Hrvatske! Ljudi moji, trebali ste općenito u pitanju morskih teritorija RH poslušati Tončija Tadića. Ovako danas imate p(r)opuštajuće "guske u magli" starog, prokušanog drp-sustava koji djeluje i u trenutcima iščitavanja ovog zapisa.

IZVJEŠĆE STATE DEPARTMENTA O STANJU LJUDSKIH PRAVA 2007. U HRVATSKOJ - MANJKAVO

Prof. Goran Jurišić
Hrvatski centar za
istraživanje zločina
komunizma,
Zagreb, 12. ožujka 2008.

Izvješće ministarstva vanjskih poslova Sjedinjenih Američkih Država o stanju ljudskih prava u Hrvatskoj za 2007. godinu, koje je objavila Hina, manjkavo je iz razloga što nisu navedene sljedeće vrlo važne činjenice bez kojih stanje ljudskih prava u Hrvatskoj ne može od strane vlasti Republike Hrvatske biti zajamčeno za najšire slojeve stanovništva hrvatske države:

* Činjenica je da demokratske vlasti Republike Hrvatske nisu u 2007. godini vratile legalnim i legitimnim vlasnicima privatnu imovinu koju je jugoslavenski komunistički režim nakon 1945. zaplijenio, otuđio, opljačkao i podržavio te stavio pod kontrolu komunističke partije, kao što je činjenica da nakon pada Berlinskog zida i sloma i raspada komunističke Jugoslavije demokratske vlasti njene pravne nasljednice, Republike Hrvatske, nisu u pravilu građanima vratile privatnu imovinu otete nakon pobjede Oktobarske revolucije u Hrvatskoj 1945. godine.

* Vlasti Republike Hrvatske nisu ispunile niti jednu točku iz rez. parlamentarne skupštine Vijeća Europe br. 1481 od 25. siječnja 2006. godine, kao i iz prethodne rez. Vijeća Europe iz 1996. kojima su osuđeni zločini totalitarnog komunizma, osim što je Hrvatski sabor formalno, i na pritisak Vijeća Europe, donio 2006. deklaraciju o osudi komunističkih zločina na hrvatskom području koja je ostala mrtvo slovo na papiru.

* Vlasti RH uporno su od osamostaljenja RH 1991. odbijale donijeti zakon o lustraciji onih bivših komunističkih „dikature proletarijata“ kršili ljudska prava, i posljedica toga je da će prilikom pristupanja Republike Hrvatske u NATO, i učlanjena u Europsku Uniju, i NATO i EU biti preplavljene komunističkim kadrovima i dojučeršnjim zloglasne jugoslavenske komunističke službe državne sigurnosti i tajne policije.

* Vlasti Republike Hrvatske odbijaju istražiti i procesuirati ratne zločine i zločin genocida Komunističke partije Hrvatske i KPJ i titoističkog režima nad hrvatskim narodom (i zločin etničkog čišćenja naci-

onalnih manjina (talijanskih i njemačkih i austrijskih civila), a predsjednik Republike Hrvatske se javnim izjavama u prilog zaštite osnovano osumnjičenih komunističkih počinitelja, pod krinkom da se „radi o antifašistima kojima se ne smije suditi“, izravno umiješao u načelo ustavne trodiobe vlasti u Republici Hrvatskoj. Podsjećamo, na području Hrvatske, i bivše Jugoslavije, živi na slobodi, bez da su ikada stavljeni pod istragu pravosuđa i krim-policije, preko 100 masovnih zločinaca nekadašnjeg titoističkog jugoslavenskog režima, a pojedinci među njima, koji slobodno žive u Zagrebu, de facto su odogovorni za skupna ubojstva preko 10 tisuća ratnih zarobljenika i zarobljenih hrvatskih civila koji su likvidirani pod izgovorom „konačnog obračuna s fašizmom“, što je bio tipični izgovor za stvaranje lažnog alibija za progon političkih neistomišljenika za vrijeme jugoslavenske Socijalističke revolucije.

* Predstavnici njemačkog pravosuđa izravno su ov. g. prozvali predsjednika Republike Hrvatske, g. Stjepana Mesića, i kritizirali šefa hrvatske države zbog miješanja u rad njemačkog pravosuđa u predmetu

protiv jednog bivšeg doušnika jugoslavenske komunističke tajne službe optužen za sudjelovanje u ubojstvu „državnog neprijatelja Jugoslavije“.

Vlasti Republike Hrvatske, iako teoretski privrženice demokraciji, zaštiti ljudskih prava i načelima pravne države, do danas nisu pokrenule istragu o smrti hrvatskog Židova i Zagrepčanina, g. Ernesta Brajdera, kojega je totalitarna tajna policija jugoslavenskog režima ubila na pravdi Boga u zgradi tajne policije u Zagrebu, 1981. godine, nakon što je g. Brajder zajedno sa g. Dobroslavom Paragom prikupljao od javnih uglednika potpise na peticiju za oslobođenje političkih zatvorenika u bivšoj Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji, uručene članovima Predsjedništva SFRJ, i zbog toga bio osuđen na izvansudsku smrtnu kaznu. Brajderovi istražitelji, mučitelji i ubojice bili su devedesetih godina dio izvršne vlasti Republike Hrvatske, a i danas su vrlo bliski s vlastima, i pod njezinom zaštitom.

Neshvatljivo je da State Department godinama u svojim izvješćima o stanju ljudskih prava u Hrvatskoj

zaobilazi ZAHTJEV parlamenta Sjedinjenih Američkih Država, Kongresa, koji je u svojoj rezoluciji br. 169 od 2. kolovoza 1989. godine, i u točki 4. striktno naveo zahtjev bivšim jugoslavenskim vlastima u Beogradu da „jugoslavenska vlada mora pokrenuti istragu o smrti Ernesta Brajdera koji je, kako tvrdi State Department, umro „pod tajnovitim okolnostima“, i javno objaviti njezine nalaze“, kako stoji navedeno u kongresnom izvješću Senata SAD od 4. kolovoza 1989. godine.

Republika Hrvatska je pravna nasljednica SFR Jugoslavije, i sve obaveze koje je bivša država imala, a nisu još ispunjene, ima i Republika Hrvatska !

Stoga očekujemo od State Departmenta, i od vlade SAD, brigu o zaštiti ljudskih prava u cjelini u Hrvatskoj, posebno s naglaskom na zaštitu žrtava komunizma kojih ima u Hrvatskoj preko pola milijuna, a sa članovima obitelji preko 1 milijun, i na poštovanje načela pravne države kad su u pitanju teški zločini bivšeg komunističkog režima nad stanovništvom Hrvatske bez obzira na vjeru i etničko porijeklo.

Na kraju, izražavamo veliku zabrinutost zbog ponovnog uspona desničarskog ekstremista i antisemita Ante Djapića koji je na prošlom lokalnim izborima za treći po veličini grad u Hrvatskoj, Osijek, odnio relativnu pobjedu sa preko 30% osvojenih glasova, i koji je najavio svoju kandidaturu za gradonačelnika Osijeka u koaliciji s vodećom strankom vladajuće koalicije na nacionalnoj razini, Hrvatskom demokratskom zajednicom, koja je stranku g Djapića doduše uništila na prošlim parlamentarnim izborima, ali ga nikada proteklih godina nije prozvala zbog njegova antisemitizma, iako je vodeća američka židovska svjetska organizacija upravo g. Djapića u izvješću o stanju antisemitizma u svijetu za 2007. godinu imenovala kao vodećeg antisemitskog političara u Republici Hrvatskoj.

**Pivaj brate, nek se kuća ori,
ko će bolje neka odgovori!**

Imotska ganga

SRBIJA ZBOG KOSOVA OKRENULA UKOSO

Rudi Tomić

Mada je bilo očividno da će Kosovo proglasiti svoju nezavisnost, odcjepljenje od Srbije, i utemeljiti državno osamostaljenje uz podršku u svijetu, ipak, Srbi su se našli u velikom iznenađenju, u bezumnici i u panici pošli stranputice i ukoso, jer mržnja zasljepljuje razumnost.

Milošević je postavio temelje kosovskoj neovisnosti od Srbije; sa represijom je učini sve kako bi Albanci do kraja zamrzili Srbe. Od svih srpskih režima, nakon poraza na Kosovu 1389. godine, najgori bio je Miloševićev režim, koji je ukinuo autonomiju kosovskim Albancima, zatvorio im škole, sveučilište i druge nacionalne i vjerske institucije, samo kako bi se dodvorio srpskom narodu kao veliki vožd i žestoki nacionalista.

Umjesto da Srbija traži krivca u svojim političkim, šovinističkim, fašističkim, komunističkim i ultranacističkim jednounmima, srpski narod opet je prevaren i zaveden, jer za raspad Jugoslavije i odcjepljenje "jugoslavenskih" republika od Srbije - konačno i autonomne pokrajine Kosovo, "pronašli su krivce" u Hrvatskoj i Sloveniji, jer su one bile prve koje su

proglasile svoju nezavisnost. I ovo malo Srbije, što je još ostalo u jednom komadu, njihovi radikali, odnosno četnička ideologija, dovest će u pitanje, jer je i Vojvodina po ustavu imala isti status autonomije kao i Kosovo, a također su u pitanju i nametnute granice sa susjednim državama.

Priznavanje nezavisnosti Kosova

Srbija je također zatečena s iznenađenošću što je tako veliki broj država u svijetu podržao, odnosno dao diplomatsko priznanje nezavisnosti Kosova u tako relativnom kratko vremenu, dan nakon proglašenja (17. 02. 2008.). Među prvima je bila Amerika, potom Engleska, Francuska i druge europske i svjetske države, s izuzetkom nekolice država, poput Rusije, Španjolske, Cipra, koji imaju problema u svojim državama s otuđivanjem pokrajina u kojima obitavaju veće skupine drugih nacionalnih manjina.

Amerika je bila glavni inicijator za proglašenje neovisnosti Kosova, jer su upravo zbog Miloševićevog okrutnog režima i progona Albanaca s Kosova, morali bombardirati Beograd i

prisiliti Miloševića na povlačenje srpske vojske u Srbiju, te dolazak međunarodnih vojnih snaga kako bi se zaštitilo Albance od genocida.

Engleska i Francuske, koje su odani saveznice Srbije, priznali su nezavisnost Kosova samo kako bi čim više pomogli Srbiji da se što prije priključi Europskoj zajednici. U Londonu i Parizu bili su zabrinuti, da ih srbijanski radikali (četnici) ponovo ne dovedu u situaciju da moraju bacati bombe po Beogradu. Sve političke stranke u državi (u Srbiji nema nepolitičkih stranaka ni institucija, sve je velesrbizirano, posebice pravoslavljem) našle su se na okupu u huškanju srpskog naroda za očuvanje "količevke srpstva" - Kosova.

Znalo se je za radikalizam srpskih političara Koštunice, Šešelja, Nikolića i drugi, ali svijet je iznenađen držanjem Tadića, kada je na sjednici Vijeća U.N, rekao "da ni Hrvatska nije legalna država" svrstao se je uz rame najortodoksnijih velikosrpskih šovinista i od očekivanog velikog "Europejca" očitovao se veliki Balkanac.

Što Srbija treba učiniti?

Prije svega Srbi moraju preispitati svoju povijest i ukloniti iz nje sve mitološke natruhe koje su im usadili žestoki nacionalisti sa svojim proželjizmom o stvaranju "Velike Srbije". Zaluđeni su s idejom o ostvarenju velikog imperija na Balkanu. Srbija je danas jedina država u Europi koja ima imperijalističke tendencije i rasadnik je nacističkih huligana koji su spremni za diverzije diljem Europe i svijeta.

Iste ideje imao i Hitler o stvaranju "Velike Njemačke", s kojom je bio zaveo narodne mase i poveo u osvajanje susjednih država. Nakon poraza nacističke Njemačke došlo je do zaokreta kod Nijemaca o njihovoj rasnoj superiornosti, te su došli do spoznaje kako treba najprije da se suoče sa fašizmom, da ga se ukloni i odbaci kao narodno zlo, tek onda su Nijemci bili u stanju prihvatiti demokraciju i zadiviti svijet sa svojim uspjesima.

Srbija treba uzeti primjer od Njemačke, koja je bila poražena, podijeljena i razrušena, jer je bila vođena političkim neuroticima, koji su svoje osobne ambicije poistovjećivali sa "potrebama naroda". Njemački vizionar Konard Adenauer, najprije je utemeljio političku stranku Christian Democratic Union (CDU) i na prvim demokratskim izborima biva izabran za

Chancellara u Zapadnoj Njemačkoj. Njegov primarni zadatak bio je suverenitet i demokracija u državi, gdje se je odlučno uhvatio u koštac s idejom nacizma, fašizma i komunizma. Nakon njegove smrti Ludwig Erhardt je rekao: "preporođene Njemačke je nedvojbeno vezano s (Adenauerovim) imenom."

Slobodni svijet je očekivao da će Boris Tadić, izabrani (stari) novi predsjednik Srbije, biti balkanski Adenauer, te da će u Srbiji raščistiti sa radikalizmom svih oblika, posebice s ideologijom o velikosrpstvu koju je usadio Garašanin sa svojim "Načertanjima", što se na žalost po Srbiju nije dogodilo. Dapače, Tadić se poistovjetio sa svim ekstremnim elementima u Srbiji i tako, umjesto u demokraciju, odveo svoj narod u ćor sokak.

Hrvatska treba priznati Kosovo

Bez ikakvog odugovlačenja Hrvatska Vlada treba službeno priznati najnoviju državu u svijetu – Demokratsku Republiku Kosovo, jer u protivnom (u suzdržavanju) daje mogućnost Srbima za njihova teoretska politička manipuliranja s nekim područjima u Hrvatskoj.

Protiv službenog priznavanja Kosova oglasili su se i hrvatski gospodarstvenici, koji imaju svoje poslovne ispostave u Srbiji, "kako bi Hrvatska trebala pričekati s priznavanjem Kosova",

što bi se moglo protumačiti da ih je strah od Srba. Javio se i Puhovsky (!) s porukom Vladi: Kosovo mora ispuniti tri uvjeta. Evo prvog uvjeta: "kada prođe određeno vrijeme u kojem će biti jasno da neće biti napada na nacionalne manjine i provokacija prema njima. Kao što je trebalo štititi Albance dok su bili manjina u sklopu bivše države" (Večernji list, 20. 02. 2008.) Na kojoj je planeti živio ovaj helsinški jaramaz, koji (ne)zna kako su s Albancima postupali Srbi u posljednjih 700 godina.

Izbjegli Srbi iz Hrvatske već su formirali "vladu u izbjeglištvu" koju je pozdravio Šešelj s porukom "braćo vidimo se opet u Kninu", te ponukani prosvjedima u Beogradu, četnici Milorad Buha i Ratko Ličina poručili su "Rascepat ćemo opet Hrvatsku"! (Slobodna Dalmacija., 11. 02. 2008.)

U isto vrijeme Milorad Pupovac, mali Pribičević, ucjenjuje Vladu u Hrvatskoj u slučaju "priznavanja Kosova razbija koaliciju" (S.D., 20. 02. 2008.) Dakle, ljudi koji sjede u Hrvatskom Saboru, i obnašaju visoke dužnosti u Vladi, slijede politiku Beograda i s time okuražuju Srbe u Hrvatskoj da se "ponovo spremaju" na nove provokacije, kao što su one u Vukovaru, Jagodnjaku i drugim mjestima diljem Hrvatske..

Već su Srbi u Puli s paljenjem automobila, koji

Već su Srbi u Puli s paljenjem automobila, koji su bili u vlasništvu dvojice Albanaca (jednog s hrvatskim i drugog s makedonskim državljanstvom) najavili diverzantske nakane, koje se mogu proširiti i na drugim područjima. Mada srpska nacionalna manjina u Hrvatskoj je najprivilegirana manjina bilo gdje u svijetu, jer već od 1848. godine "Sabor i vlasti imali su jedan vrlo otvoren i dobar stav prema rješenju srpskog pitanja, jer su Srbi u svim tim dokumentima dobili status povlaštene manjine.." (Fokus, 22. 02. 2008.)

U američkim obavještajnim krugovima već se počelo razmišljati o pojavama novog terorizma, u kojem će biti glavni akteri Srbijanci, većinom građani u državama zapadnog svijeta, koji će imati potporu, i biti aktivirani, iz matične države.

Bosna i Hercegovina mora priznati Kosovo

Bosna i Hercegovina također trebaju priznati nezavisnost Kosova, jer s otezanjem daju podršku Republici Srpskoj u BiH da i oni mogu pomišljati na odcjepljenje. Srbi u BiH solidarizirali su se sa Srbijom, jer je "neprihvatljiv akt razbijanja teritorijalnog integriteta priznate države Srbije". (National, 20.02.2008.) U međuvremenu Srbi iz RS pozi-

vaju na proglašenje neovisnosti Republike Srpske. Oporbene stranke, Srpski demokrate i Radikalna najavile su da će iznijeti zahtjev za odcjepljenje Republike Srpske od BiH. Srbi ne mjere istim aršinom, jer kad je u pitanju Srbija onda je neprihvatljivo "razbijanje teritorijalnog integriteta", a kad je riječ o BiH onda inzistiraju na parceliranju teritorijalnog integriteta međunarodno priznate države!

Predsjednik skupštine Crne Gore, Ranko Krivokapić tijekom posjete Banja Luci ocijenio je: "zahtjev za samostalnost RS mogu biti veoma opasni po Republiku Srbiju. Ako se traži odcjepljenje RS na osnovu činjenice da se Kosovo odcijepilo to znači priznavanje da je Kosovo bespovratno otišlo. To je legitimitet nezavisnosti Kosova iz RS."

Krivokapić u nastavku također smatra "da zaoštavanje politike Srbije po pitanju Kosova ne može dugoročno ostati efikasna politika Srbije, šiji je strateški interes da bude u EU i potpiše sporazum stabilizaciji i približavanju." (Nezavisni list, 20.02.2008.)

Brutalni prosvjedi u Beogradu

Prosvjedi protiv proglašenja nezavisnosti Kosova, koje su organizirali srbi-

janska vlada i parlament, u četvrtak navečer (21. 02. 2008.) huligani zapalili su američko i pokušali zapaliti i hrvatsko veleposlanstvu u središtu Beograda. "Loše su prošle i zgrade veleposlanstava Slovenije, Turske i Belgije, sve su u središtu grada... opljačkane i zapaljane prodavaonice sa stranom robom i strane banke. U središnjoj ulici Kralja Milana i okolnim ulicama, gotovo da nijedan izlog nije ostao netaknut." (Vjesnik, 22. 02. 2008.)

Svim ovim neredima i brutalnostima u Beogradu, koje su na očigled cijelog svijeta činili, iz Moskve je "nadoliveno ulje na vatru" s izjavama Ruskog predstavnika u NATO-u Dimitrij Rogozin da bi Rusija mogla, u slušaju jedinstvenog stajališta Europske unije i prekorači li NATO svoj mandat u Kosovu, "primijeniti grubu silu, koja se zove oružana sila."

Opet Rusi preko Srbije pokušavaju destabilizirati područja na Balkanu, kako bi zaobišli rješavanje nagomilanih problema i kriza u Rusiji. S druge strane, kako bi pokazali Americi da i oni imaju "konje za trku". Neće Rusija u rat zbog Srbije, samo će, na žalost, u tu ispraznost povjerovati Srbi.

HRVATSKA NIJE ZRELA ZA NUKLEARKU!

Razgovor s dr. sc. Branimirom Molakom, ranije inspektorom NE Krško* D.R. - „Glas Slavonije“, Magazin, Osijek, 8. ožujka 2008.

Potpredsjednik vlade Damir Polančec izjavio je kako je zbog energetske potreba „stiglo vrijeme za nuklearku u Hrvatskoj“, nakon čega je uslijedila oštra reakcija „zelenih“. Smatrate li da će Hrvatskoj nuklearna elektrana zaista biti nužna?

Opcija s nuklearnom elektranom može biti jedno od rješenja, to uopće nije sporno, ali ne danas. Hrvatska je za tako nešto apsolutno nezrela i biti će sve do onog trenutka kad nuklearna elektrana prestane biti političkom igračkom i postane pitanje struke. To Vam govorim iz iskustva kao nekadašnji RH inspektor za sigurnost NE Krško.

Kako će Hrvatska uopće moći zadovoljiti potrebe za električnom energijom?

Sve dok se HEP razbacuje strujom, a danas na dovođenje od elektrana do potrošača i samopotrošnju HEP-a izgubi više od tri milijardi kilovat-sati godišnje, ne trebaju nam nove elektrane. Ti gubici su tri puta veći u odnosu na europski prosjek kakav je bio prije dvadesetak godina. Prvenstveno HEP mora smanjiti gubitke, tj. racionalnije poslovati, a tek potom planirati izgradnju novih elektrana. O kakvim gubicima se radi, dovoljna je usporedba koja govori da ti gubici osjetno premašuju energiju koja

nam se isporučuje iz Krškog! Gubici u HEP-u su veći nego što potroši struje cijela industrija u Hrvatskoj ili nego što je cjelokupni hidropotencijal za izgradnju svih novih hidroelektrana.

Zelene stranke i nevladine udruge zalažu se za proizvodnju iz obnovljivih izvora. Mogu li oni biti realnost ili je to ipak pomalo utopistička ideja?

Danas na svjetskoj razini dodatni obnovljivi izvori (ukupno: vjetar, solarna, geotermalna) imaju udio u ukupnoj proizvodnji umrežene električne energije od svega 0,5 posto. Dakle, nerealno je govoriti o takvoj opciji kao nadomjestku za izgubljeno kao i za proizvodnju u klasičnim elektranama (termo, hidro, nuklearne).

* Dr. sc. Branimir Molak bavi se već više od trideset godina energetikom, upravljanjem u krizama ili izvanrednim stanjima, rizicima i zaštitom okoliša.

Rođen je 1944. godine u Bjelovaru. Gimnaziju je završio u Zagrebu 1963. godine. Nakon toga upisao se na Prirodoslovno-matematički fakultet u Zagrebu, gdje je završio studij eksperimentalne fizike (smjer: nuklearna) 1967. godine.

Postdiplomski studij nuklearne i atomske fizike završio je na istom fakultetu obranivši 1970. godine magistarski rad "Polarizacija gama zraka u Rayleighovom raspršenju" 1970. godine.

Disertaciju pod naslovom "Doprinos izračunavanju maksimalnog iscrpka plinskog ležišta" obranio je na Rudarsko-geološko-naftnom fakultetu u Zagrebu 1977. godine. Bio je prvi doktor tehničkih znanosti na Zagrebačkom sveučilištu iz naftnog rudarstva.

Radio je u Institutu "R.Bošković", INA Naftaplenu, u NE Krško, gdje je bio inspektor RH za njenu sigurnost, te u Urbanističkom institutu Hrvatske (energetika u prostornom planiranju).

Od početka Hrvatskog domovinskog rata sudjeluje u obrani Hrvatske. Bio je posljednji ratni zapovjednik sustava obrane, zaštite i spašavanja civilnog stanovništva RH (pri MORH-u).

Sudjelovao je na najznačajnijim skupovima o energetici na Mediteranu i ECC. Do sada je objavio više od 150 znanstvenih i stručnih radova.

SANADEROVA ZERP TAKTIKA

Javor Novak

Bilo je za očekivati neku reakciju, jer ogromnoj većini ljudi puna je pipa Euroaske unije. Povraća im se od bivšeg RH premijera Sanadera, a kad vide novog RH premijera Olli Rehna dobiju potpunu crijevnu gripu...

Analitičari već javno govore da je najmanje tri mjeseca Sanader znao kako je EU protiv ZERP-a i da mu to ne će proći. No, njegova je taktika čini se drugačija, i zato je davao izjave kako ne će odustati od ZERP-a. Taktika se sastoji u slijedećem:

Hrvatska politika nije u stanju riješiti nijedno otvoreno pitanje sa Slovenijom, a nema ni volje da to učini. Iako se već godinama pljuje po Hrvatskoj iz Slovenije, tzv. hrvatsko vodstvo nikada se nije usudilo čak ni spomenuti 15-togodišnju

okupaciji Sv. Gere od strane slovenske vojske!

Zato je očito o čemu se radi: ZERP je uvod u nizanku hrvatskih popuštanja, prodaje... prvo mora, pa zatim ozemlja, nuklearke, štednje Ljubljanske banke..

Kako to izvesti pred domaćom javnošću?

Jednostavno treba trubiti u svim medijima kako ćemo dobiti svu Savudrijsku valu, a kad se javnost zažari, ponoviti izjavu i reći kako je dosta otezanja rješavanja tog problema, kad se oglase Slovenci, a domaća se javnost uspali stigne Olli i otušira nas. Eto, izjavi kako Hrvatska treba odustati od svojih zahtjeva i prepustiti valu Sloveniji, ako želi ući u EU.

Narod je umlaćen, bijesan i nemoćan. Što reći nakon što je sve rečeno, tko će izaći na ulice u uvjetima kada svakodnevno RH

preživljavanje postaje težak sport s manjkavim izgledi-ma na uspjeh.

I tako ode vale Slovencima.

"Idemo dalje!" I tako dalje, i tako dalje, a onda ćemo prihvatiti i da je Domovinski rat bio zločinački pothvat, država zločinačka, a do tada će završiti kompletnu pljačku Hrvatske, pa ćemo za nagradu 2015-te sa Srbijom ući u Eurospku uniju i trpjeti višegodišnja nenormalna i neizdrživa poskupljenja.

Pravo glasa?

Nakon cijelog niza ovakvih poniženja? Dobar vic, izaći će iz dvorane kad Hrvati budu htjeli nešto reći u Bruselu...

Na kraju, što mi drugi preostaje, ostajem s velikom željom da ipak griješim.

**Vidi lole, vidi mu kaputa,
sve na kredit, rano moja ljuta!**

Imotska ganga

**REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO OBITELJI, BRANITELJA
I MEĐUGENERACIJSKE SOLIDARNOSTI**

Klasa: 050-01/08-0001/375

Urbroj: 519-03/1-2-08-2

U Zagrebu, 29. veljače 2008.

ERSTE INVEST d.o.o.
društvo za upravljanje Fondom hrvatskih branitelja
Član Uprave Josip Glavaš
Zagreb, Varšavska 3-5

PREDMET: Tomislav Dragun, Zagreb
- na nadležno postupanje, dostavlja se

Poštovani,

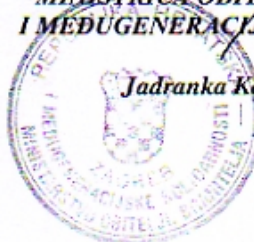
Ministarstvu obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti obratio se gospodin Tomislav Dragun iz Zagreba prigovorom na rad društva za upravljanje Fondom hrvatskih branitelja.

Obzirom da se radi o pitanju iz Vašeg djelokruga, presliku predmetnog podneska dostavljamo Vam u privitku ovog dopisa.

S poštovanjem,

**POTPREDSJEDNICA
VLADE REPUBLIKE HRVATSKE
MINISTRICA OBITELJI, BRANITELJA
I MEĐUGENERACIJSKE SOLIDARNOSTI**

Jadranka Kosor, dipl. iur.

Prilog: Kao u tekstu

Dostaviti:

1. Naslovu
3. Stranci, na znanje
3. Pismohrani, ovdje

MUKE S MEMORIJAMA

Hrvoje Mirković
ECDL+E, predavač

Taman smo se navikli na nekakvu sigurnost pohrane podataka na optičke diskove koji su bili spas nakon veoma nepouzdanih disketa, a onda je stigla vijest da CD ili DVD i nije toliko puzdan medij za pohranu podataka. Došlo se do otkrića da CD i DVD mediji s vremenom propadaju i postaju nečitljivi.

U isto vrijeme, svjetski proizvođači elektroničke opreme vode bitke oko novih formata zapisa i novih tehnologija optičkih uređaja. Sony je izgleda pobijedio konkurenciju s novim formatom optičkih diskova Blu-Ray (nazivanim još tehnologijom plavog lasera), zbog čega je konkurentska Toshiba morala zatvoriti svoje pogone za proizvodnju HD-DVD-a i morat će se oporaviti od gubitaka od oko milijardu dolara.

Tehnologije optičkih medija za pohranu podataka očito nisu toliko pouzdane koliko se mislilo. Osim upitne trajnosti samih medija tu je i sveprisutna brzina prijenosa podataka od samog medija do radne memorije računala, a danas je to veoma bitna stavka. Hard diskovi se najviše upotrebljavaju za pohranu podataka, ali problem je u tome što imaju pokretne mehaničke dijelove koji, ipak, ne mogu raditi na brzini koja se traži od

današnjih računala.

Dosta dugo se izučavaju nove tehnologije koje bi zamijenile memorijske jedinice s mehaničkim dijelovima i zamijenili ih drugačijim oblikom trajne memorije velikog kapaciteta. Čini se izgledno rješenje i tog problema.

INTEL SSD flash disk od 160 GB

Svjetski računalni div Intel Corp. najavio je da je blizu završetka proizvodnje nove linije flash diskova za laptope i notebook čija zapremnina će iznositi do 160 GB. Intelov glasnogovornik je rekao da će njihovi inženjeri javnosti uskoro predstaviti nove 1,5 i 2,5 inčne diskove s rasponom zapremnine od 80 do 160 GB tijekom drugog kvartala 2008. godine, ali točan datum kao i brzine zapisa novih diskova nije htio otkriti.

Na Consumers Electronics Show-u u Las Vegasu ranije ove godine Intel je predstavio prototip njihovih novih diskova.

Tijekom prezentacije Intelov glasnogovornik rekao je da se još ne zna da li će se diskovi prodavati u slobodnoj prodaji preko distributera ili će biti prodavani samo u gotovim konfiguracijama proizvođača laptova i notebook PC-a.

U siječnju ove godine najavljena je ponovna prezentacija gotovih diskova, koja bi se trebala dogoditi na Intelovom Developer Forumu u travnju ove godine, a prema mišljenju promatrača moglo bi se desiti i da se isti i službeno puste u prodaju.

Prošli mjesec firma IM Flash Technologies, koja je nastala suradnjom Intela i Micron Technology Inc. predstavila je novu high-speed NAND flash memoriju za koju se govori da je i do pet puta brža od dosadašnje NAND memorije.

Ovakvim agresivnim pomakom na tržištu laptop i notebook PC diskova Intel dolazi u direktnu konkurenciju s ostalim proizvođačima kao što su Toshiba Corp. i Samsung Electronics Co. Oni već duže vrijeme pokušavaju pobuditi zanimanje kupaca za njihove proizvode koji se zasnivaju na povezivanju preko SATA sučelja. Samsung je najavio isporuku 2,5 inčnih diskova kapaciteta 128 GB u drugom kvartalu ove godine, dok Toshiba planira proizvoditi diskove zapremnine od 32-128 GB za notebook PC-e do kraja svibnja.

Makar svi željno očekuju izlazak novih diskova sa flash memorijom i svih prednosti koje oni donose, visoka cijena proizvodnje istih mogla bi odgoditi širu prodaju do početka 2009. godine.

Iz svega ovoga proizlazi da se običan korisnik računala mora snalaziti kao i do sada, a brigu o nekim važnim podacima prepustiti drugim ljudima. Podaci pohranjeni na osobnom računalu su potencijalno veoma nesigurni, dijelom zbog nedovoljno ažurnog antivirusnog programa, a dijelom i zbog nestručnog rukovanja. Važne podatke,

makar to bile slike s ljetovanja, bi trebalo redovito spremati na druge lokacije, a ne držati pohranjene samo na hard disku računala. Kopiju podataka spremati na CD, ili DVD, a osim toga koristiti i veoma pristupačne online servise za pohranu podataka. Brzi internet omogućava korištenje hard diskova na računalima koja su i tisuće kilometara udaljena, a brigu o podacima vode stručni ljudi koji se brinu i o rezervnim kopijama i zaštiti tako spremljenih podataka.

"RAZVIJENA" SVJETSKA DEMOKRACIJA

Jedna od "razvijenijih" svjetskih demokratskih država Kuba odobrila je prodaju računala i ostalih električnih uređaja običnim građanima, a ne kao do nedavno samo poduzećima. Aparati koje Kubanci već dugo priželjkuju odmah će biti pušteni u prodaju. Klime neće biti dostupne do iduće godine, a tosteri do 2010. zbog ograničene opskrbe električnom energijom.

Komunistička Kuba odobrila je neograničenu prodaju računala, DVD-a i video playera, što je prvi znak da novi kubanski predsjednik Raul Castro svojim sunarodnjacima zaista želi omogućiti bolji pristup potrošačkoj robi.

Interni vladin memorandum navodi da ti aparati,

koje Kubanci već dugo priželjkuju, mogu odmah biti pušteni u prodaju, iako klimatizacijski uređaji neće biti dostupni do iduće godine, a tosteri do 2010. zbog ograničene opskrbe električnom energijom.

Na Kubi su računala do sada mogli kupovati samo stranci i tvrtke, a DVD-e su carinici plijenili sve do prošle godine kada su carinski propisi ublaženi.

"Prioritet ove zemlje bit će zadovoljenje osnovnih potreba stanovništva, i materijalnih i duhovnih", obećao je mlađi Castro nakon što je 24. veljače i formalno imenovan predsjednikom.

Kuba je zabranila prodaju mnogih električnih uređaja 90-ih godina prošloga sto-

ljeća kada je zbog raspada Sovjetskog Saveza ostala bez milijardi dolara subvencija i nafte, što je za posljedice imalo energetska krizu i svakodnevno višesatno isključivanje struje. To se promijenilo 2006. kada je uvezeno na stotine električnih generatora pokretanih gorivom iz Venezuele.

Ograničeno konzumiranje sadržaja na Internetu i dalje ostaje na snazi, odnosno i dalje će komunistička partija procjenjivati koje su internetske stranice pogodnije njihovim građanima za gledanje i čitanje, a koje nisu. Možda se mlađi predsjednik u sljedećih desetak godina odluči svojim građanima dozvoliti da pregledavaju Internet kako i kada žele.

HRVATSKI GROBOVI U SLOVENIJI (1. dio)

Janez Črnej
Preveo Igor Ivašković
(„Demokracija“, Ljubljana,
prosina 2004.)

Uvod

Većina pobijenih žrtava poslije Drugog svjetskog rata u Sloveniji bile su hrvatske izbjeglice. Njihovi grobovi posijani su po cijeloj Sloveniji, i to od hrvatske, pa sve do austrijske granice, a djelomično i u samoj Austriji, sve dokle su prodrle jugoslavenske partizanske jedinice.

Prema svjedočenju članova udruge "Domobran" iz Zagreba pred komunističkom vojskom pobjeglo je 600.000 Hrvata.

U čamcima i jedrilicama pobjeglo je preko mora 250.000 Hrvata. Drugi dio otišao je preko sjeverne slovenske granice prema Austriji, dok je manjina krenula u smjeru Italije. Prema svjedočenju članova te udruge CK SKJ dao je svojim jedinicama za ubijanje zadatak da u Sloveniji Srbi i Crnogorci, uz pomoć Slovenaca moraju ubijati Hrvate. U Hrvatskoj Hrvati su trebali ubijati Hrvate, a u Sloveniji Slovenci Slovence.

Čini mi se da je ta glavna uputa, odnosno zadaća bila jedan od ključnih idejnih temelja komunista u borbi za vlast i njezino očuvanje. Na temelju svjedočenja pokušat ću opisati one grobove, kojih je lokacije navelo povjerenstvo Demos iz Celja.

Osnovna škola Maršala Tita na grobovima

Za grobove u Bistrici pri Sotli (nekadašnjem Sv. Petru pod Svetimi Gorami) u parlamentarnim klupama općinske skupštine mi je govorio moj stranački kolega Marko Stadler, dipl. inž. agronomije, jedan od prvih članova SLS-a i "Demos", kojega je politika SLS-a izolirala, tako da sada samo još obrađuje svoje vinograde, hrani stoku i brine se za djecu, koja su se školovala u Škofijskoj gimnaziji i dalje na Univerzitetu u Ljubljani.

Objasnio mi je da općina Šmarje pri Jelšah nikada nije osnovala povjerenstvo koje bi popisalo grobove, iako je poslije rata tamo bilo pravo klanje.

Pobijeno je bilo barem

1.000 izbjeglica, među njima žene i djecu. Pohvatali su ih u voćnjacima, na ravnicima ispred naselja Bistrica, gdje se nalazio i protutenkovski rov.

Tamo su kasnije izgradili školu Maršala Tita i sportska igrališta.

O tim grobovima me je kasnije obavijestio i Anton Verbančič iz Bistrice. Rekao mi je da su grobovi i izvan prostora na kojemu su sada škola i sportska igrališta, te da su tada, kad su gradili školu, višak zemlje zajedno s kostima odvozili u Prišek, koji se nalazi na putu prema Bizeljskemu, nasuprot Skale, odmah poslije Bistrice i blizu odvajanja ceste za Svetu Geru. Rekao je, da su tu, pored hrvatskih izbjeglica, bili žrtve i kočevski Nijemci.

Među njima bilo je, isto tako, žena i djece.

To grobište je, uz pomoć tadašnjeg župana, evidentiralo i vladino povjerenstvo za Teharje i Kočevski rog, koje su činili Viktor Blažič, Tine Velikonja i dr. Mitja Ferenc. Nisu, međutim, obradili i prisilno premještanje dijela posmrtnih ostataka.

**Ja ne pivan da me selo čuje,
nego da mi duša ne boluje!**

Imotska ganga

ŠETNJA U ŠUTNJI (1. dio)

prof. Marijan Krmpotić

Nakon smrti moje starice majke, žena i ja imasmo opet vremena i za šetnje. Subotom ili nedjeljom po podne za liepih dana put bi nas vodil perivojem preko Krešimirca, pa Staničićevom. Netom u Zvonimirovoj, šetnja bi dobila svoju pravu svrhu. Naime, žena je voljela brstiti po izlozima, i počastiti se sladoledom iz slastičarne na vrhu Jurišičeve.

Nu, kad tog dana pođosmo od kuće, ni po čemu nismo mogli naslutiti da ćemo se zbog nenadana susreta sa skorom smrti, u sumračje, iz šetnje vratiti kući potišteni, u šutnji. U Zvonimirovoj žena bi me primila za ruku da joj ne zbrišem. Živciralo me je to štentanje pred izlozima. Htjel sam doma do Dnevnika. Već su zlačane zrake sunca babljeg ljeta lieno lazile po gornjim katovima kuća oko Džamije kad smo zakročili na Trg hrvatskih velikana. Malne istog trena iz Zvonimirove dopre do nas bruj motorbicikala. Zastadosmo.

Dva redarstvenika na motorima zakrenuše oko Džamije. Iza njih bez sirene ambulantna kola i crna limuzina. Iz bolnice u Dubravi, pomislih. Grlo mi se stegnulo. Na ženin upitan pogled, kimnuh glavom. Nedjelja je po podne. Na Trgu kano da nema nikoga izim nas dvoje

nemuštih svjedoka jednoga zloslutnog prizora. Bruj motora tonul je u Zeleni val. Nazočim li ja to izpraćaju čovjeka uz kojeg me vežu uspomene koje se lahko ne zaboravljaju. Žena i ja stajasmo još tren kano na zadnji pozdrav. Trgom hrvatskih velikana, mimo nama, upravo je bil prošal, teško bolan, jedan od najvećih. Prošaptah kano da smo u crkvi na tihoj misi:

- Umriet će nam Francek.

Na Institut u Opatičkoj 10 primljen sam 1. 1. 1965. za suradnika u Znanstveno-iztraživačkom sektoru, Odjel socialističke izgradnje. Izpočetka ćutil sam se uljezom. Naime, 4. siečnja 1965. brzoglasom me na red pozvala drugarica Hilda iz Kadrovskogoga. Zašto niste došli na posal, družu Krmpotiću? Drug je u stresu. Oprostite, nisam, jerbo obavjest nis primil.

Koji dan nakon dolazka u Institut, pozval me direktor da me upozna. Pokucah i pomalo uzbuđen uđoh u direktorovu sobu. Čim sam otvoril vrata, naočit mužkarac uzgorita držanja, odprilike moje visine, visoka čela i blago valovite tamne kose ustal se od pisaćeg stola. Tog sam dana u siečnju 1965. prvi put vidil Franju Tuđmana. Usliedil je kratak pozdrav. Stisak ruke. Kako ste? Izvolite! Sjednite! Pokazal mi je rukom na kožnu garnituru. Odakle ste?

Držal sam se malčice usiljeno. Pazil što ću reći. Ta, prvi put u životu razgovaram s partizanskim političkim komesarom, pače generalom. Razgovarali smo prvo o mojem naddiplomskom studiju na Institutu europskih znanosti u Ženevi. Dok mi je tumačil zašto me hoće na Institutu, znal se upiljiti u moje oči kano da u njima hoće vidjeti jesam li pojmlil važnost njegovih rieči.

Vidite, Europa više nije centar svieta. Izgubila je kolonije. Moramo pozorno motriti kako se prestrojava i u što. Za Hrvatsku je to važno, kojim će putem poći Europa. A u Zagrebu nema mnogo ljudi vaše naobrazbe. Iznenadila me politički dalekovidno rasuđivanje jednoga partizanskoga oficira. Najmlajšega Titina generala, k tomu!

Zlobni jezici njegovih protivnika nisu propustili i na račun toga opanjkati ga. Pričali su Francek je stalno salietal Tita kako u JNA nema dosta generala Hrvata. Kad je Titi dojadil, ovaj mu je rekal neka onda i on bude genjeral! Upitah se stoga, govori li to iz tog čovjeka pronicljiv duh praktična političara koji razmišlja zrelo što bi se moglo u doglednoj budućnosti zbiti s Hrvatskom, ili drug genjeral strjepi za sudbinu Titine Jugoslavije?

LAUDONOVA LJUBAV

Dalibor Habeduš

I. NEUSPJELA AUDIJENCIJA

Godine 1739. susreo je na berlinskoj „Unter den Linden“ mladi pruski poručnik svog nekadanjeg petrogradskog druga Laudona i bio je taj susret ugodan za obojicu mladih ljudi.

Otmjeni oficir u dobro skrojenoj odori, s vitkim mačem i bijelom vlasuljom ispod trouglog klobuka, stiskao je ruku svog mladog prijatelja:

- I što znači da te vidim u Berlinu?

Laudon je u to doba bio tek u dvadeset i trećoj godini života, odjeven u posve obično civilno putničko odijelo, i odgovarao je zamišljeno i suviše ozbiljno za svoju mladost:

- Ili me ne razumiju, ili nisam doista ništa vrijeđan? ... Vratio sam se iz krinskog rata i zatražio svoje posve pravedno promaknuće! ... I nisu me ni pustili pred caricu ... Čekao sam dva mjeseca i više nisam mogao izdržati ... Poslao sam svoj mač i zahvalu na službi!

- A sada? – zapitkivao je oficir, povukavši ispod ruke u laganu šetnju mladog Laudona.

- Sada idem u Beč i tamo ću se javiti kod Marije Terezije! ... Kažu da oni tamo trebaju mladih ljudi i možda ću imati više sreće!

Priznao je poručnik iskreno:

- Laudon, bio si između svih nas najbolji, ali tvoja narav nije odgovarala krugu onih na dvoru Katarine Druge. ... Ti i sam znaš da je tamo trebalo više laskanja, a ti si za to posve nesposoban!

Branio se Laudon:

- U vojsci neka govore mačevi, a jezik prepustimo onima koji se zabavljaju u salonima! ... Takvo je moje mišljenje i ja ga ne ću nikad promijeniti!

Bile su te riječi izrečene svijesno i odlučno, i da je koji prolaznik prisluškiavao razgovor te dvojice mladih ljudi, bile bi nevjerojatne pa i smiješne za mladića čija dosta oskudna vanjšтина, pa i čitava pojava, nije

odavala ništa osobita.

Oficir je nastavljao tiho i povjerljivo:

- Možda imaš i pravo, ali tu se ne može ništa izmijeniti. ... Laskava riječ, duboki poklon i ugodan osmijeh, to su najbolji savjetnici u stvaranju karijere! ... A ti si vječno zamišljen, govoriš vrlo rijetko, a osmijeha još nisam nikada vidio na tvojim usnama!

- Ti zaboravljaš da mi vojnici živimo za rat! - primijetio je Laudon tiho. - I pustimo smijeh onima koji se zabavljaju. ... Koji žive daleko od naših utvrda i logora!

Sjeli su u vrtić jedne slastičarne i ispod rascvalih oleandara odgovarao je poručnik na Laudonove riječi:

-Tvoje promaknuće bilo je prije svega ovisno o onima iz nekih dvorskih salona i oni se slabo osvrću na jednog za njih posve neznačajnog "oficirčića"!

Slušao je Laudon sve to posve mirno kao da se i nije radilo o njegovoj sudbini, a poručnik je nastavljao iskreno i prijateljski:

- Iako si u pravu, ti tu ipak ne ćeš moći ništa promijeniti! ... I zato ubuduće budi spretniji i nemoj nikada glasno ispravljati tuđe po-

grješke! ... Oni "viši" ne podnašaju nikakvih kritiziranja!

Laudon je mirno izvadio svoju dugačku lulu, napunio ju duhanom i pripalio kresivom. Nije odgovorio nijedne riječi.

Njegove zelenkaste oči bile su posve mirne, uvlačio je iz kamiša duge i krupne dimove i gledao ispred sebe posve neodređeno.

Prolazile su pokraj njih mnoge lijepe i nasmiješene djevojke; poručnikova pojava bila je zamamna točka za njihove poglede, ali Laudon kao da sve to i nije zapažao.

Na kraju dugog razgovora završio je poručnik:

- Ali sada je sve svršeno ... Ti nisi više u Rusiji i za tebe se mora nešto učiniti! ... Poznam generala koji vrši znatan utjecaj na njegovo veličanstvo, i nastojat ću da te preporučim!

- Ti misliš da bi me primili? - odložio je Laudon svoju lulu.

- Vjerujem, jer spremamo i neke nove pukovnije! ... Veličanstvo je puno velikih osnova, a Marija Terezija nije sklona njegovim kombinacijama! ... To je sve što ti mogu reći ... Za tebe znam da si izvrstan vojnik, samo što i ovdje ne smiješ biti suviše svojeglav!

Zapitao ga, da li ima dosta sredstava za život, ali Laudon nije dao pravog odgovora. Zamrmljao je tiho:

Vjerujem ti da mi želiš pomoći i tko zna možda ću

i uspjeti?

Rastali su se i prolazili su tjedni, a da Laudon nije dobivao drugih odgovora osim da je stvar na dobrome putu i da se čeka zgodna prilika.

Da poživi kako tako, bavio se prepisivanjem, stanovao u podkrovnici jedne velike kućerine, kupovao hljepčiče kruha i kuhao čajeve često puta bez šećera.

Svake nedjelje u podne odilazio bi u kavanicu da pročita novine, i bilo mu je sve jasnije da će ga uskoro trebati.

Često je zastajao i ispred velike kraljeve slike u jednom izlogu i proučavao to obrijano, zašiljeno, ali i nesumnjivo pametno lice.

Bio je uvjeren da će u Friedrichu Pruskom naći svog pravog gospodara. Sve kraljeve izjave bile su potpuno razumljive za nekadanjeg ruskog poručnika. Kod kuće je proučavao zemljopisne karte i vidio da se Friedrich razumije u svoj posao. Granica između Prusije i Austrije bila je neodrživa i nenaravna. Susjedi su sa začuđenjem promatrali mladog čovjeka u uvijek jednoj te istoj putnoj odjeći, koji nije niskim govorio i čije je okance na strmome krovu bilo osvjetljeno do kasnih noćnih ura.

Hodao je lagano i čvrsto, pa su već i po lupnji njegovih teških koraka znali da je to onaj čudak iz podkrovnice sobice.

Jedne večeri dojurio je

poručnik sav zadihan:

- Laudon, mi smo uspjeli! ... Sutra ćeš biti primljen kod njegovog veličanstva!

- Hvala ti! - pružio je Laudon ruku.

Poručnik je nastavljao brzo i uzbuđeno:

- I da li imaš neko svečano odijelo? ... Bit ćeš primljen u dvoru! ... Rano u jutro doći će moja kočija!

Laudon je zamišljeno zapitao:

- Zar je i odijelo odlučno?

- Ne budi dijete! ... Pa ti ideš u jedan od najljepših europskih dvorova! ... U tom tvom putničkom odijelcu ne bi te grenadiri pustili ni u sam perivoj! Priznao je Laudon da nema drugog odijela i da vjeruje da Friedrich Pruski ne dijeli audijencije samo svili i baršunu, a pogotovo ne u vojničkim stvarima.

Poručnik se smijao:

- Nepopravljiv si i sva je sreća da smo istog rasta!

Drugog jutra došla je otmjena kočija i u nju su ušli poručnik i Laudon u veoma lijepoj i slikovitoj odori.

U berlinskom dvoru čekali su do podneva i onda je tek došao red na bivšeg ruskog poručnika Laudona, čije je ime ceremonijar viknuo s vidljivim začuđenjem. Bilo mu je i strano i čudno.

Unišao je Laudon u veliku dvoranu, gdje je u naslonjaču sjedila njemu već iz one slike u izlogu

poznata pojava pruskog kralja.

Zastao je mirno i progovorio tiho:

- Gideon Laudon!

Kralj je ustao i s lornjonom pomno promatrao mladog čovjeka:

- Vi bi htjeli?

- Postati vašim časnikom, vaše veličanstvo! ... Rođen sam 10. listopada 1716. godine na ladanjskom imanju mog oca, potpukovnika švedske vojske. ... Sa šesnaest godina stupio sam u rusku službu kao kadet i kada sam se sedam godina

kasnije vratio u Petersburg da me promaknu u viši čin, nisam mogao dobiti audijencije!

Kralj je mirno slušao Laudona i njegovo daljnje tiho ali i odlučno pričanje:

- Uvjeren sam da se razumijem u svoj zanat i da ću biti od koristi osnovama vašeg veličanstva! ... Imam i vlastito djelce o strategiji. ... Pisano po proživljenim iskustvima!

Fredrich se smiješkao, nije podnašao ničije samohvale:

- Pouzdanje je lijepo svojstvo, ali u vojsci treba prije

svega disciplina, gospodin Laudon. ... Laudon, zar ne?

Dao je znak rukom da je audijencija dovršena i veličanstvo je kasnije primjetilo svojoj sviti:

- La physionomie de cet homme ne me revient pas! ... Lice tog čovjeka odvraća.

Kasnije veliki vladar nije ni slutio da je učinio povjesnu pogrešku.

Laudon je doznao da nije uspio, spremio je svoj putni kovčežić i dva dana kasnije krenuo spram Beča.

(Nastavit će se)

Pruski kralj Friedrich Veliki je prepoznao koju vrijednost u sebi krije krumpir. On je pruskom narodu dobrodošao, jer je u to doba vladala velika glad u Pruskoj.

Friedrich Pruski

RAZGOVOR S HRVOJEM MIRKOVIĆEM, GLAVNIM MENADŽEROM PROJEKTA „BRANITELJSKI BIO-DIESEL“

**Lovorka Dragun Mirković,
dipl. oec.**

Na poticaj trgovačkog društva Poslovna savjetovanja Dragun d.o.o. iz Udbine privode se kraju pripreme za proizvodnju i prodaju "braniteljskog bio-diesela" pod zaštićenim imenom:

Bio-Brandy

U svezi s tim prošle godine bili smo nazočni puštanju u rad prve crpke za prodaju bio-diesela u Hrvatskoj, koja je otvorena u Gredi kod Vrbovca.

Vlasnik trgovačkog društva Akord Dubrava d.o.o. iz Zagreba, koje je prvo počelo s javnom prodajom bio-diesela u Hrvatskoj, je Vlado Mihovec, inače poznatiji kao vlasnik solane Nin, ali i kao dugogodišnji poslovni inovator (pikado i dr.).

„Počeli smo s javnom prodajom bio-diesela za građane i poduzeća. Za to smo dobili sve potrebne dozvole. Preporučamo za Vaše vozilo mješavinu bio-diesela i euro-diesela u omjeru 50 : 50 %, a što možete već sada dobiti na našoj benzinskoj postaji“, rekao nam je Vlado Mihovec.

Znate li Vi uopće što je bio-diesel? - upitao nas je dalje Vlado Mihovec i

podučio:

„Bio-diesel je motorno gorivo koje se dobiva esterifikacijom s metanolom iz ulja uljarica (ulje uljane repice, suncokreta, kukuruza, palmína ulja i ostalih biljnih ulja), otpadnih jestivih ulja i životinjskih masti.

Pritom nastaje gorivo koje ima svojstva jednaka onima klasičnih diesela, a može se koristiti u potpunosti kao zamjena za mineralni diesel ili kao smjesa s njim.

Hrvoje Mirković hrvatski je branitelj. U Hrvatskom domovinskom ratu branio je svoje Vinkovce i Slavoniju, ali se borio i kod Dervente (Bosna i Hercegovina). Sada radi kao predavač informatike na poznatom učilištu "Algebra" u Zagrebu. No, istodobno vodi i razvojni projekt "Braniteljskog bio-diesela."

Početak prodaje bio-diesela u Gredi zgodan je povod za razgovor s njim.

Hrvoje Mirković u radnom kabinetu

Sukladno europskoj direktivi Hrvatska se obvezala ispuniti svoj udio u korištenju bio-diesela. Do 31. prosinca 2010. godine na bio-diesel trebalo bi dolaziti 5,7 % odgovarajuće potrošnje.“

Pitanje:

Braniteljski bio-diesel.
Što bi to bilo?

Odgovor:

Nakon što su stvorili slobodnu i samostalnu

državu hrvatski branitelji stavljeni su "u kraj". Zapostavljeni su. Osobito to vrijedi za njihovu radnu angažiranost. Nije niti čudno što ih je preko 1.700 izvelo samoubojstvo. Zato svi razvojni projekti koje potičemo nose naznaku "braniteljski".

Pitanje:

Ima ih više?

Odgovor:

Da. Radi se o sustavu razvojnih projekata skupno nazvanih Razvojna namjera "Branitelji trebaju biti nositelji hrvatskog gospodarstva". Bio-diesel ulazi u razvojni projekt "Branitelji u polju: na plantaži, na farmi i na zaštiti okoliša".

Pitanje:

Prijeđimo sada na bio-diesel. Što je bio-diesel?

Odgovor:

Bio-diesel je alternativno pogonsko gorivo sa svojstvima sličnim dizelskom gorivu, a može se koristiti u suvremenim i u starijim dizelskim motorima bez ikakve preinake. Bio-diesel ima više plamište, nižu viskoznost i bolju mazivost u odnosu na dizelsko gorivo.

Pitanje:

Koje su prednosti bio-diesela pred drugim pogonskim gorivima?

Odgovor:

Najveća prednost bio-diesela je u tome što se brzo i potpuno razgrađuje, a to onda znatno smanjuje zagađivanje okoliša. Bio-

diesel spada u obnovljive izvore energije. Zato je bio-diesel najraširenije alternativno gorivo u Europi.

S lijeva: Marko Mirković, dr. sc. Tomislav Dragun i Vlado Mihovec

Pitanje:

Što mislite postići proizvodnjom "braniteljskog bio-diesela"?

Odgovor:

Proizvodnja bio-diesela može oživjeti hrvatsko selo pretvaranjem neobrađivih površina u zemljišta zasijana uljanom repicom.

Pitanje:

Dakle, bio-diesel nije štetan?

Odgovor:

Naravno. Bio-diesel ne oštećuje dizelski motor. Naprotiv. Njegova visoka mazivost u usporedbi s mineralnim dizelom uzrokuje manje trošenje klipova, brtvenih prstenova i preciznih dijelova crpki za ubrizgavanje. Prednost je, nadalje, u manjoj opasnosti pri njegovu transportu. Bio-diesel je neotrovan i biorazgradiv.

Pitanje:

I na kraju, imate li što dodati?

Odgovor:

Pozivam sve zainteresirane branitelje neka nam se izravno jave. Pomoći ćemo im pri osnivanju braniteljskih zadruga kao nositelja proizvodnje bio-disela, ali im stojimo na raspoložbi i u svakom drugom pogledu: izradi konkretnih razvojnih programa, nabavci opreme, podnošenju zahtjeva za najam ili kupnju zemljišta, itd.

Skoro zaboravih. Namjeravamo otvoriti stotinjak poslovnih jedinica koje bi se bavile proizvodnjom, prijevozom i prodajom bio-diseela, pa u njima zaposliti oko 1.000 branitelja.

DESET BOŽJIH ZAPOVIJEDI

fra. Petar Filić

Objavljeni zakon Božji: 10 zapovijedi

Oko 1200. g. pr. Kr. Mojsije, židov visoke egipatske naobrazbe, na poticaj i pomoć Božju izvodi židovski narod iz egipatskog ropstva. Po uzoru na sve slobodne i nezavisne narode, Mojsije uz Božju asistenciju sastavlja "Ustav" slobodnog Božjeg naroda. I svaki narod i pojedinac koji bi htio biti dijelom Božjeg naroda mora poštivati Božji Ustav koji se uobičajeno zove "Deset Božjih zapovijedi" ili "Dekalog".

On glasi:

1. Ja sam Gospodin, Bog tvoj, nemoj imati drugih bogova uz mene!

2. Ne uzimaj imena Gospodina, Boga svoga, uzalud!

3. Sjeti se da svetkuješ dan Gospodnji!

4. Poštuj oca i majku da dugo živiš i dobro ti bude na zemlji!

5. Ne ubij!

6. Ne sagriješi bludno!

7. Ne ukradi!

8. Ne reci lažna svjedočanstva na bližnjega svoga!

9. Ne poželi žene ni muža bližnjega svoga!

10. Ne poželi nikakve stvari bližnjega svoga!

Zašto Božjem narodu trebaju "Božje zapovijedi"?

- kako bi nas Božji autoritet "motivirao" da živimo dobro i moralno, zato jer Bog želi da budemo dobri, jer nas je On i stvorio da nam bude "dobro" (a dobro je onako kako je to Bog planirao i stvorio, a sve što se protivi Božjim prirodnim zakonima jest zlo);

- poštujući Božje zapovijedi mi iskazujemo poštovanje Bogu i tako postajemo prijateljima Božjim, a što je vrlo važno za ulazak u vječnu slavu kod Boga;

- 10 Božjih zapovijedi ne zapovijedaju konkretno, već više općenito, baš kao što se i ustavi država ne bave konkretnim zakonima već općenito govore o pravima i dužnostima. Tako 10 Božjih zapovijedi dijelimo na 2 dijela;

- prve 3 zapovijedi tiču se našeg odnosa prema Bogu, tj. utemeljuju Božji autoritet, što je važno za utemeljenje vrijednosti svih zapovijedi;

- ostalih 7 zapovijedi tiču se našeg odnosa prema čovjeku (drugima i sebi), to je kao deklaracija o ljudskim pravima i dužnostima.

Nastavit će se...

Poštovani gospodine,

Uredno sam primila sve Vaše poruke. Primite iskrene čestitke na otvaranju novog lista koji bi mogao biti jedan od svjetlonoša našem narodu i vremenu u kojem živimo. Trenutno sam zauzeta s dvostrukim poslom predavača na collegu, te sam zbog dnevnih priprema i disciplinskih problema nevjerojatno angazirana. Nadam se da ću u budućnosti imati više vremena posvetiti se novinama i vjerujem da ću, ukoliko me uvrstite, biti izvjestitelj s ovih prostora, može biti i s rubrikom.

Moje je skromno mišljenje kako promocija Hrvatske uljudbe ide u smjeru "popravljanja" erozije morala, poratnog malodušja i dezorijentacije hrvatskog naroda, promociji vrlina te pojedinačnom i skupnom obraćanju, a sve u cilju poboljšanja vrijednosti - nacionalnog ponosa i svijesti, njegovanju ljudskih vrlina, traženju mirnih rješenja novonastalog poretka u kojem su zapravo svi Hrvati postali prevareni robovi umjesto prosječni, vrijedni, respektabilni, uvaženi građani. Prosvijetiti narod opetovanim iznošenjem istina aktualnog stanja i "rabota" na račun svakog poštenog, smjernog, uljuđenog Hrvata. Otkrijmo u sebi vrline i recimo "zbogom" svim porocima koji nas guraju u još dublje ponore bezdana. Otvorimo vrata rijekama ponornicama našeg bivstva, otkrijmo u sebi filantropa, Hrvata s vrlinama koji je kadar inspirirati svoju posrnulu braću u smjeru sveopće uljudbe. Na putu Vašeg konstruktivnog i za Hrvatsku dobrohotnog i produktivnog rada, još jednom, najiskrenije čestitke.

Zvezdana Hlad, Toronto
8. ožujka 2008.

Hi Tomislav,

Zanimljiva je stvar koju je napravila grupa mladih ljudi u Južnoj Koreji. Oni su osnovali svoje "novine" po nazivom "Oh My God" s idejom da ljudi budu "reporteri" i da tako dobivaju vijesti iz svijeta od ljudi očevidaca s lica mjesta. Imali su team koji je sve primljene članke za objavu pročišćavao/probirao. Čula sam da je ta "podzemna" na početku novina postala jedna od najpopularnijih u Južnoj Koreji, i toliko jaka da je čak imala veliki utjecaj na izbore.

U početku svi su imali minimalne plaće, ali su svi radili s velikom odanošću, i zanosom. Mislim da još uvijek postoje. Naći ću vam informacije i proslijediti.

Uglavnom, lijepa ideja da vam ljudi šalju vijesti iz različitih krajeva svijeta, iz različitih perspektiva, na različite teme.

Pozdrav,

Mirna Sugar
7. ožujka 2008.

Tehnički je dobro smišljeno, tekst je cjelovit i koherentan, a dobro je da čitatelji 'vide' i one koji im se obraćaju.

Pozdrav

Akademik Mirko Vidović, Pariz
6. ožujka 2008.

Poštovanje g. Dragun,

Molim Vas pošaljite sljedeća izdanja Glasnika!

Čestitam!

Eduardo Rozsa Flores, Budimpešta
Dragovoljac Domovinskoga Rata
6. ožujka 2008.

JE LI ŠTO OSTALO OD FONDA?

Dne 2. veljače 1994. godine Zastupnički dom Sabora Republike Hrvatske donio je Zakon o Hrvatskom domovinskom fondu. Internetski portal taliban blogger.ba javlja o tome što je od dotičnog fonda ostalo.

Okupimo se branitelji!
Prestanimo biti sluge!
Vrijeme je.

HRVATSKI DOMOVINSKI
FOND

BRANITELJSKO GOSPODARSTVO U ZAJEDNIŠTVU, Udruga za poticanje realizacije društveno-gospodarskog projekta Branitelji trebaju biti nositelji hrvatskog gospodarstva, Trnjan-ska c. 11.b, 10000 ZAGREB

Zagreb, 5. prosinca 2007.

Dioničarima-braniteljima i članovima obitelji

HRVAT-SKOG DOMOVINSKOG FONDA d.d. ZAGREB

Cijenjeni dioničaru,

Na poticaj g. Blaža Marića iz Nuštra prihvatili smo se zadaće pregledati poslovne isprave Hrvatskog domovinskog fonda d.d., te vidjeti što je bilo s Vašim dionicama koje ste unijeli u njegov temeljni kapital. Nakon toga izradit ćemo odgovarajuće preglede, odnosno elaborate, te zatražiti protuvrijednost dotič-

nih vrijednosti od Ministarstva obitelji, branitelja i generacijske solidarnosti, odnosno od Fonda hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji.

Rado ćemo to obaviti i za Vas, bez ikakve novčane naknade, ako ste za to zainteresirani. U tom slučaju trebate učiniti sljedeće:

1. Popuniti priloženu pristupnicu, gdje posebno ukazujemo na rubrike:

- „Kontakt“, gdje trebate upisati telefonski broj ili e-mail adresu,

- „Braniteljski status“, gdje ćete navesti jeste li osobno branitelj ili ste član obitelji poginulog branitelja,

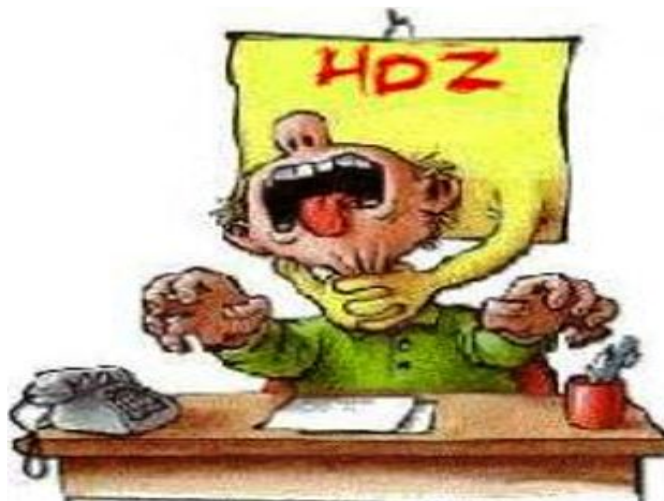
- „Razlog za učlanjenje“, gdje ćete upisati broj i vrstu dionica koje ste unijeli u Hrvatski domovinski fond,

- „Punomoćnik u tijelima udruge“, gdje ćete upisati ime osobe koja će Vas zastupati tijekom ostvariva-

nja Vašeg predmetnog prava.

- „Podnositelj pristupnice“, gdje ćete se potpisati.

2. Dostaviti nam popunjenu pristupnicu, bez ikakve ovjere, posebno javnobilježničke. Ne treba bez potrebe razbacivati se s novcem, kojega ionako nemamo dovoljno.

3. Dostaviti nam dokumentaciju o dionicama unesenim u Hrvatski domovinski fond s kojom raspolazete.

dr. sc. Tomislav Dragun,
predsjednik

Posebna naznaka

BRANITELJSKO GOSPODARSTVO ZAJEDNIŠTVA (za: Lovorka Dragun Mirković, dipl. oec.)
Mobiteli: 091-33.88.432, 091-33.88.433, 091-33.88431, Četvrte poljanice 8, 10040 ZAGREB

Materijale nam šalžite isključivo na adresu našeg dnevnog ureda.

Oglas

U PRODAJI:
knjiga dr. sc. Tomislava Draguna:
"Lucifer, Carla del Ponte i Haag"

Crno-bijeli tisak, korice u boji, 271 stranica.

Narudžbe na e-mail:
lovorka.dragun.mirkovic@gmail.com

+385/091/33-88-433

Cijena: 70,00 kn (za inozemstvo 10 €) + poštarina
Plaćanje pouzećem

Hrvatski uljudbeni pokret

Udruga za zaštitu prava građana

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska

tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicaunas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragun.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasnik
Hrvatskog uljudbenog pokreta

Izlazi subotom

Uredništvo:

dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431

Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl. oec.
za izdavača
091/33-88-433

Priloge slati na adresu:

Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com

Idejno rješenje:
© Hrvoje Mirković